

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Locatio & Conductio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

Locatio & Conductio.

Vide v. *Contractus*.

1. Locatio est contractus, quo mercede conceditur persona, vel res ad usum vel fructum; conductio verò est contractus, quo mercede accipitur persona vel res ad usum vel fructum. *l. 1. de Contractibus, quest. 7. punct. 1. n. 1.*

2. Omnes res quæ vendi possunt, possunt etiam locari, nisi specialis extet aliqua prohibitio, ut extat in viis & subjecti-
onibus prædiorum, quæ non possunt locari, quamvis vendi possunt. Ex opposito dantur res aliquæ, quæ locari possunt, sed vendi prohibentur, quales sunt res pupilli & minoris. *ibid. num. 2.*

3. Quando duo vel plures habent domum, vel fundum communem, & unus vult uni locare, alter verò non vult; aut unus vult locare ad unum usum, alter ad alterum; aut unus locare vult personæ honestæ, alter inhonestæ, prævalet contractus illius qui habet majus jus in re, seu majorem partem, vel qui vult locare personæ honestæ, etiam si fortè persona inhonestæ plus mercedis offerat. *ibid. num. 6.*

4. Locator tenetur aperire conductori vitia rei locatæ? Tenetur, sicut & venditor tenetur aperire vitium rei venditæ emptori: propterea qui locavit alteri vasa vitiosa, tenetur ad restitutionem damni quod passus est conductor non admonitus de rei vitio. Item tenetur ad restitutionem damni secuti, qui equum assuetum se in aquam demittere, alteri locavit ad merces transferendas, non admonendo conductorem de vitio equi. *ibid. punct. 2. num. 1. 3. & 4.*

5. Locator tenetur non solum ad refarciendas expensas necessarias factas à conductore in refarcienda re conductæ, verum etiam ad refarciendas expensas utiles quæ duraturæ sunt ultra conductionis tempus. Item tenetur ad onera & tributa imposita, pro re locata, nisi aliter convenerit cum conductore, vel nisi aliter postulet locorum consuetudo. *ibidem. num. 6. & 7.*

6. Locator non potest rem locatam repetere, nondum finito locationis tempore, exceptis his casibus, ut quando conductor cui res ad quinquennium vel ad plures annos fuit locata, per biennium continuum ultra terminum præfixum distulit

distulit solutionem pensionis debitæ pro re conducta; et quando conductor abutitur re conducta, ut quando tradidit meretricem in domum conductam, aut alio pacto mutatur utitur re conducta; aut quando locatori supervenit inoponatus eventus, quo ipsi necesse est domum suam habitare; et denique quando domus indiget reparatione, qua non implebat tempore locationis, & reparatio fieri non potest, nisi conductor expellatur domo. *ibid. n. 8 & seq.*

7. Conductor non potest uti re conducta, nisi ad eum usum, ad quem conduxit, nisi aliter coniciat de mente locatoris; neque potest absque justa causa rem conductam dimittere, nondum expleto locationis tempore, quo expulso tenetur pensionem solvere, nisi fortè absque sua culpa non fuerit usus re conducta, aut fructus ex ea non perceperit eo aliquod impedimentum superveniens, ut propter bellum, pestem, &c. *ibid. punct. 3. num. 1. & 2.*

8. Qui famulos in necessitate constitutos, seque ultro offerentes conducunt ad inserviendum minori pretio ratione ultroneæ oblationis quam alioquin conduxissent; videntur aliqua ex parte excusandi: quamvis enim necessitas non diminuat rei valorem, nihilominus ultroneæ merces vilescunt, etiamsi tradantur ob necessitatem vendentis. *ibidem punct. 4. num. 6.*

9. Dominus expellens domo famulum nondum elapso termino constituto, tenetur ad integram mercedis solutionem, nisi fortè ex gravissima causa adducatur ad ipsum expellendum. Sed, tenebiturne dominus famulo habenti infirmitatem solvere mercedem pro tempore quò detinetur infirmitate? Non videtur teneri, & in hoc casu standum est consuetudini & conventioni. Famulus verò qui lapsus est in morbum, tenebitur ne transacto morbo, simulque elapso termino ad inserviendum, tamdiu inservire, quamdiu prava usus est valetudine? Non tenebitur, quia lapsò termino constituto cessat obligatio, cum terminus censeatur appositus ad finiendam, non ad sollicitandam obligationem, ut in simili patet de obligatione jejunii. *ibid. num. 11. 13. & 14.*

10. Locatio finitur vel lapsò termino, vel mutuo contractantium consensu, transitque ad successorem universalem, qui gerit vicem prædecessoris; at successor singularis, qui scilicet succedit in re particulari, non tenetur stare contractui locationis celebrato ab eo, cui succedit in re particulari; unde

de marito qui accepit in dotem aliquam rem locatam quam ignorabat locatam esse, non tenetur stare locationi; censetur enim successor singularis: at conductor qui agrum seminavit, non potest ante collectos fructus, expelli ab emptore cui locator rem vendidit: intemptivè enim expelleretur. *ibid.* punct. ult. num. 1. & seq.

11. Minor vel pupillus, tenetur finita tutela vel cura stare locationi factæ à suo tutore, vel curatore; quia quæ tutor vel curator agit, non agit suo nomine, sed pupilli vel minoris: conceditur tamen minori restitutio in integrum, si notabiliter compererit se læsum; & idem dicendum de Ecclesiis, si læsa inveniatur. *ibid.* num. 7.

Locus sacer.

Vide v. *Immunitas.*

Ludere, Ludus.

Vide v. *Restitutio.*

1. Ludus est contractus, quo ludentes res suas periculo exponunt propter spem acquirendi rem alterius expositam ludo. Ludus generaliter sumptus non est illicitus ex natura sua; fieri tamen potest illicitus, mortaliter supposita rei gravitate, ex his circumstantiis; videlicet ex affectu ad malum, & admisceantur facta aut dicta prava, ut convicia, blasphemia, &c. Item quando intercedunt fraudes contra leges ludi, quando alter dolo, aut vi, aut metu pertrahitur ad ludum, quando intervenit irreverentia contra Deum, quando ludus exercetur cum eo qui non potest pecuniam ludo exponere, vel donare, vel alienare, & ratione periculi alicujus notabilis nocuenti. At ludus non fit illicitus mortaliter (præciso scandalo) ratione intentionis lucrandi, personæ, loci sacri, temporis, &c. *to. 1. de restitutione in particulari, disp. 2. quest. 3. punct. 1. num. 1. 3. & seq.*

2. Ludi histrionum suntne liciti? Sunt liciti, si honestè fiant; secus si turpiter & inhonestè, aut cum repræsentatione turpium exercentur. *ibid.* num. 16.

3. Clerici possuntne ludos larvales facere? Non possunt, dedecet enim personam Ecclesiasticam fictam personam